

R: Ráno jen pustej sál, on přesto dál svou písničku hrál
ten věčnej snílek a tuláků král
oči měl smutný a přece se smál.

Hvězdy, ty moje družky zářivý
písně, jen mladý holky bláznivý
oheň, jak malý slunce do noci plál.
Kroky, ze tmy se těžce vytonou
s tváří moudrou a stářím orvanou
stál tam jak divnej přízrak tuláckej král.
Přisedl blíž s očima plachýma jak hříbě
a pak mi vyprávěl prazvláštní příběh.
O klukovi, co strašně rád se toulal s kytarou
každej sál už znal jeho písničku prastarou
a když dozpíval, tak potlesk bořil sál.
Jak šly roky, kytara má díry od myší
jeho písničku už dávno nikdo neslyší
a on přesto dál tu stojí, a zpívá dál.

R:

Zpívám přede mnou trčí mikrofon
vnímám, že kdysi snad tu stál i on
díky kamarádů byl plnej sál.
Stařec drží se stranou od lidí
je v sále a nikdo z vás ho nevidí
zpíval dnes tady se mnou tuláckej král.

R:

Hvězdy, ty moje družky zářivý
písně, jen mladý holky bláznivý
oheň jak malý slunce do noci plál.